

[Nørskov.]

af dette berettigede Krav er efter Venstres Opfattelse Vejen til at arbejde os ud af Krisen og til at modvirke Flugten fra Land til By. Det vilde være en Lykke, om Regering og Rigsdag kunde samles i Arbejdet om denne Opgave.

Dansk Musikerforbund har ved det ærede Medlem Hr. Vanggaard rettet en Henvendelse til Regering og Rigsdag om at faa Militærmusikken genindført. Henvendelsen ledsages af Udtalelser fra Borgmestrene i Provinsbyerne, som uanset Partifarve giver Udtryk for Ønsket om at faa Militærmusikken tilbage. I dette Ønske og i den Stemning, som jeg ved hersker i store Kredse af vort Folk over for Sagen, ser jeg et Haab om, at det dog maaske nu kan lykkes at faa Militærorkestrene genoprettet.

Det var en stor Fejl, at Militærmusikken forsvandt i 1932, og over hele Landet men ganske særlig i Sønderjylland, beklager Folk af alle Partier, at de militære Musikkorps blev afskaffet. Denne Beklagelse kom saaledes stærkt frem ved 18. Bataljons 150 Aars Jubilæum den 18. August i Sønderborg. Jeg deltog som Medlem af Forsvarsministerens Foredragsudvalg i nævnte Jubilæum, og jeg tror, det gjorde et stærkt Indtryk saavel paa Udvalgets Medlemmer som paa den store Forsamling at høre den ene Taler efter den anden beklage, at Militærmusikken var afskaffet, og samtidig skildre, hvilken national og kulturel Betydning disse Musikkorps havde haft i Sønderjylland, og det blev stærkt betonet, at Danmark simpelt hen ikke kunde være dette bekendt, og at der maatte optages et energisk Arbejde for Korpsenes Genoprettelse. For alle gamle Soldater var det en Sorg, at Militærmusikken forsvandt.

Jeg har ofte frydet mig ved den herlige Musik, som i Sandhed virkede opløftende og bidrog til at gøre Soldatertiden til en rask og sorgløs Tid. Hvor forfriskende var det ikke under en lang og anstrengende Marchtur at høre Musikkens liflige Toner, der ligesom bevirkede, at næsten al Sløvhed og Træthed forsvandt. Militærmusikken betød baade for Soldaterne og den civile Befolkning en Opmuntring, der ikke mindst i Graavejrstider kunde tiltrænges. Den er absolut en Kulturfaktor, som nødig skulde savnes.

Med den højtærede Formands Tilalelse vil jeg gerne fremkomme med et Par korte Citater. Jeg vil her fremføre en Udtalelse af den tidligere franske radikale Ministerpræsident Herriot, han siger i sin

Tale følgende: „Ved Hjælp af de militære Musikkorps er de forskellige Arter af Musik lige fra den ædleste til den mest primitive blevet Folkets fælles Eje“, og han slutter sin Tale med disse Ord: „Hvis de militære Musikkorps forsvinder, forsvinder med dem noget af det smukkeste, bedste og mest demokratiske i vort Samfund“. Vi har desværre her i Danmark afskaffet dette smukke, som tillige var meget demokratisk, endda i en saakaldt udpræget demokratisk Tidsalder.

Jeg kan anføre en anden Udtalelse af en Mand, der staar som Leder af et stort Sygehus, Overlæge Bartels, Viborg. Han udtalte først sin Glæde over, at Regimentsmusikken jævnligt havde givet Koncerter paa Amtssygehuset, og saa fortsætter han, henvendt til Redaktør Wellejus, der sammen med nu afdøde Oberst J. O. Jensen har gjort et utrætteligt Arbejde for at bevare de militære Musikkorps:

„Jeg vilde ønske, De kunde have set herud en af de Dage, De vilde have glædet Dem ved at se baade Patienter og Funktionærer flokkes om Musikken eller hænge ud af Vinduerne. Ogsaa for de syge, der ikke kunde forlade deres Senge, var Koncerterne en højst kærkommen Oplevelse. De vil forstaa, at naar der til Stadighed ligger ca. halvtredie Hundrede Patienter her paa Sygehuset, saa har Regimentsmusikken øvet en ikke ringe Mission ved sine Koncerter. Det vil gøre mange Mennesker ondt, om den nu skal høre op.“

Der kunde citeres i Snesevis af Udtalelser, der alle giver Udtryk for en stærk Beklagelse af det, der skete i 1932, og udtrykker Haabet om, at Fejlen snart maa blive rettet.

Flere Forslag til Militærorkestrenes Genoprettelse har siden 1932 været fremsat. Jeg skal saaledes nævne et fremsat af „Viborg Stifts Folkeblad“, gaaende ud paa at oprette en Institution, den militære Garnisonsmusik, med en civil Mand som øverste Chef, hvorved Militærmusikken blev en Institution for sig. Man tænkte sig 4 Korps, et paa Sjælland, et paa Fyn, et i Sønderjylland og et i Nørrejylland, men Bladet betoner stærkt, og det samme gør Henvendelsen fra Dansk Musikerforbund, at det bedste vil være et Musikkorps ved hvert Regiment, og det er ogsaa min Opfattelse.

Det vil ingenlunde blive nogen stor Udgift for Staten, da Ventepenge og Pensioner til de afskedigede Musikere jo spares, naar disse igen antages til Tjeneste — jeg ved, at mange af dem venter paa det. Efter